

Konya

– Mustafa ESER · 30 Ekim 2025

KONYA

Selçuklular dönemi vakıflarının en temel özelliği çeşitlilik arz etmesi ve kendinden sonraki dönemler üzerinde yoğun etki bırakmasıdır. Bu dönemde sadece dini yapılar değil sosyal nitelikte vakıflar da teşkil edilmiştir. Bu durumun en güzel örneği Türkiye Selçukluların sırf beşerî kaygılarla, gösterişten uzak, şehrin dışında ya da kıyısında inşa ettirdikleri imaret yapılarından açıkça anlaşılmaktadır.

Nitekim vakıf müessesesinin zirveyi gördüğü Osmanlı döneminde, cami, medrese, misafırhane, darü'l-aceze, hastahane ve aşevinden müteşekkil vakıf binaları, Bizanslıların manastır siteleri olarak adlandırdıkları camiyi merkez alan dini yapıdaki külliye toplulukları içinde yer almışlardır.

Türkiye Selçukluları döneminde Anadolu'daki medreselere bakıldığında, eğitim yerleri vakıf görevi görüp öğrencilerinden ücret talep edilmemekte talebenin yiyecek ve kalacak masrafları vakıf gelirlerinden karşılanmaktaydı. Vakfedilen medreselerde eğitim yapılacak bilim dalları ve kaç eğitimcinin olacağı önceden vakfiyelerde belirtilirdi. Ayrıca Dârülhadis, fıkıh medresesi, tıp medresesi vb. şekillerde ihtisaslaşma da bu devirde başlamıştır.

Anadolu üzerindeki transit ticaretin gelişmesi de bu dönemde farklı bir vakıf kolunun gelişmesine sebep olmuş, kervansaraylar, yolcuların ve hayvanların konaklaması, ayırım gözetmeksizin Müslüman, Hristiyan, zengin, fakir, köle, hür ücretsiz yemek dağıtılması, yolcuların ihtiyaçlarını gidermeye yarayacak malzemeler, ayakkabı tamiri, yeni ayakkabı verilmesi, veterinerlik hizmetleri, yolcu hayvanlarının nallanması için çivi ve nal verilmesi, bunların dışında fakirlere, yaşlılara, engellilere ve hastalara, hapiste olanlara yardım edilmesi gibi konularda hizmet vermişlerdir.

Selçuklu vakıflarının diğer önemli hizmetlerinden birisi de darüşşifalar teşkil edilmesi olmuştur.

Günümüze kadar, varlığı kesin bir şekilde bilinen yirmi adet darüşşifa tespit edilmiştir. Anadolu darüşşifalarına gelen hastalarda zengin, fakir, din, dil, ırk gibi ayrımlar yapılmaksızın tedavi uygulanmış, bu kimselerden ücret ve masraflar alınmamıştır. Bu bakımdan Anadolu Selçuklu darüşşifaları, Orta Çağ Avrupa hastahanelerinden farklı olarak din, dil ve ırk ayrımı yapmadan hizmet veren seküler kurumlar olmuşlardır. Bu dönem hastahane vakıflarının banileri teşkil ettikleri darüşşifalara çok özenmiş, buralarda devrin tıp bilgisinin gözetilmesini önemsemiştir. Söz gelimi bu hastahaneler yapılmadan önce binanın kurulacağı yerin havası ölçülmüş ve vakıf eseri, havası en iyi olan noktaya kurulmuştur.

Hastahanenin inşası sırasında kullanılacak taşların mikrop öldürücü (antiseptik) özellikteki kireç taşı olmasına dikkat edilmiştir. Bu durum Anadolu Selçuklu vakıflarının yalnızca şahsi, dini, ekonomik

kaygılarla değil aynı zamanda bilimsel birtakım hedefler de güttüğünü göstermesi açısından önemlidir.

Konya vakıf kültürünün sanatsal ve toplumsal açıdan şehre kazandırdığı diğer önemli yapıları Su ile ilgili vakıflar ihtiva etmektedir. Su yapılarının en ehemmiyetli olanlarını ise hamamlar oluşturmaktadır. Konya Hamamları yalnızca salt temizlik mekânları olarak değil aynı zamanda Türklerin etnografikleri, gelenekleri ve göreneklerini barındıran ve bunu yansıtan kültürel ortamlar olmuşlardır. Akşehir, Ereğli,

Seydişehir, Ilgın vb. Konya ilçelerinde çok sayıda Türk hamam ve kaplıcası mevcuttur. Eşrefoğlu Süleyman Bey Hamamı, Sahip Ata Hamamı, Mahkeme Hamamı, Hasbey Hamamları günümüzde en çok bilinen, hala kalıntılarına rastlanabilen Selçuklu ve Anadolu Beylikleri dönemi hamamlarından olmakla birlikte Müellif Eflâkî menakıpnamesinde, günümüzde kalıntılarına ulaşamayan Develi Hamamı, Kürkçüler Hamam, Kaliçe Hamamı, Nakışlı Hamam, Hacı Ömer Hamamı gibi çeşitli hamamlardan da bahsetmiştir. Yine bu adı geçenler ve Prof. Dr. Haşim Karpuz'un Konya Hamamları çalışmasında belirtilenler ile Konya'da Selçuklu ve Beylikler devrinde 20-25 kadar hamam inşa edildiği anlaşılmaktadır.

Su ile ilgili yapılarda bunun dışında özellikle günümüze kadar gelen düzenlenmiş vakfiyeler ve vakfiye tahrirleri, Konya şehri içinde pek çok bağ, bahçe, sebzelik ve bostan alanlarından bahsetmiş, şehrin içindeki suyun bolluğu ve dolayısıyla ziraatın gelişmişliğini de aktarmıştır. Bu tahrirlerden şehirde yaşayan sultan, emir, bey ve bilginlerin çeşitli bölgelerde bağlara sahip oldukları vakfiyeler ve tahrir defterlerinden anlaşılmaktadır. Vakfedilen bağlar arasında en meşhurları ve önemlileri Gürcü Hatun, Tayi Boğa, Sultan, Çelebi Hüsameddin ve Veledi Hacı Bahtiyar şahsiyetlerin sahip oldukları bağlardır. Karamanoğulları'na mensup azatlı ağaların Konya şehir merkezinde kendi isimleriyle bilinen çeşmeleri vardı. (Server Ağa, Sudun Ağa, Yusuf Ağa) Bunlardan başka, Konya'da Bab-ı Cedid mahallesi'nde Karamanoğulları'na bağlı beylerden Ömer bey, Karamanoğlu İbrahim bey zamanında, bir çeşme yaptırmış, çeşmenin yakınındaki bir tarlayı, Konya'da altı adet dükkanı, çeşmeye bitişik evleri ve Beyşehir'e bağlı Yeniköy'ün öşür vergisini bu çeşmeye vakfetmişti. Konya'da şelirin su ihtiyacını özellikle müslüman hacıların ihtiyacını karşılamak için bedesten yanında bir sikaye (su deposu) kurulmuştu. Bunun için, Atpazarı semtindeki dükkanlar ve Yahdan (buzluk) mevkiindeki tarla vakfedilmişti. Bedestenin yanında bir musluk bulunuyordu. Hoşafçılar-bazarı semtinde kasap dükkanının yarısı, musluk yakınındaki hallaç dükkanı ve musluğun önündeki seki, musluğun masrafları için vakfedilmişti. Şerefeddin bey, yine Konya'da Havlu-yı Runkuş semtinde bir sarnıç yaptırmıştı. Bir adet bağ, bahçe ve bir ev bu sarnıç için vakfedilmişti. (M.Akif Erdoğan)

Eğitim ve öğretim amacıyla kurulmuş Selçuklu dönemi Konya vakıfları, kendi dönemlerinin en meşhur kurumları olmuş, Konya şehri medreseler ile doldurulmuştur. Öyle ki yalnızca Türkiye Selçukluları döneminde Konya sınırları içerisinde neredeyse 15 kadar medrese kurulmuştur. Bu sayıda medrese binası Anadolu'nun diğer Selçuklu, Bizans veya Beylik şehirlerine kıyasla Konya şehrinin eğitim, öğretim ve bilim konularında ne denli ileri olduğunu kanıtlar niteliktedir. Konya'nın Türkiye Selçuklu devletinin idare merkezi olması da diğer illere nazaran daha fazla medresenin kurulmasının temel sebeplerinden biri olarak gösterilebilir.

Anılan dönemde mevcut medreselerin her birinde 40'ardan 600 kadar öğrenci bulunduğu düşünülmektedir. Vakfiye suretlerine de eklenmiş maddeleriyle Hanefi kaidelerine göre eğitim verme zorunluluğunda olan Konya medreseleri, zengin vakıflarla desteklenmiş, her medrese bir ilim dalı konusunda ihtisaslaşmıştır. Medrese vakıf kurucuları genelde vezirler ya da Konya zenginleri arasından çıkmış, devam eden dönemlerde yıllar boyu eğitim ve öğretim faaliyetlerini devam ettirmişlerdir. Bununla birlikte Karamanoğulları döneminde 5 adet medrese inşa edilirken buna karşılık aynı dönemde 25 kadar darülhuffaz inşa edilmiştir. Beylikler devrinde inşa edilen medrese sayısının azalması ve

darülhuffaz sayısının artmasındaki esas değişkenin temelini Türkiye Selçuklu döneminde inşa edilmiş medrese sayısının çok, darülhuffaz sayısının ise az tutulmuş olmasıdır. Konya şehir merkezinde Hz. Mevlana Celaleddin, Altunapa, Darühadis, Karatayi, Kemaliyye, Atabek, Muin, Nizamiyye, Seyfiyye, Tacvezir isimli medreseler vardı.

Dar-ül huffazlar İslam toplumlarında kurulan bir diğer vakıf eğitim kurumudur. Konya şehir merkezinde kurulmuş olan darülhuffazların bazılarının isimleri şöyledir; Kadı İmadeddin bin Sıraceddin-i Urmevi, Alaeddin Paşa kızı Paşa Hond Hatun, Yusuf Ağa, Sultan Alaeddin kızı Ferhuniyye Fatıma Hatun, Sultan Mehmed kızı İlalı Hatun, Hoca Selman, Demirkapı, Hoca İbrahimi, Hüseyin bey kızı Bağdad hatun, Turgutoğlu Pir Hassün bey, Kadı Hürrem Şah darülhuffazları.

Anılan dönemde Medreselerin genel işlevinin yanı sıra onlarla aynı görevi üstlenmiş zaviyeler parlamış, bu dönemde Konya şehrinde 35 adet zaviye kurulmuştur.

Selçuklu ve Karamanoğulları döneminde Konya'da bulunan bir diğer vakıf türü ise İmaret'tir.

Karamanoğlu Taceddin İbrahim Bey (öl. 1464) Konya şehir merkezinde, bir imaret yaptırmış, İmaretin masraflarını karşılamak için, Konya, Ilgın, Niğde, Aksaray, Saideli, Andığı, ve Melenduz nahiyelerindeki bazı köy ve mezra'ların öşürlerini vakfetmişti. 1483 yılında, imarete ait öşürlerin tutarı 113.830 akçaya ulaşıyordu.

Karamanoğlu İbrahim Bey, Larende şehir merkezinde de bir imaret açmıştı. Bunun için de Larende, Konya, Beyşehir, Ürgüp, Mud, Ereğli, Niğde, Ova Belviran nahiyelerindeki köy ve mezra'alarının öşürlerinden başka, hamam, bağ, bahçe, değirmen ve tarlalar vakfetmişti. 1483 yılında, vakfın yıllık hasılatı 49. 476 akça idi.

Akşehir şehir merkezinde de Karamanoğulları'na mensup beylerden Mesud Paşa'nın bir imareti vardı. Zaviyeler, şüphesiz, aynı zamanda imaret vazifesi görmekteydi. Özellikle köylerde, aç kalan insanlar dervişlerin işlettiği bu aşevlerine giderek karınlarını parasız doyurabiliyorlardı

Bahsedilen dönemde temellerinde toplum yararı güdülen vakıf kurumlarından biri de dârüşşifalardır. Bîmâristan olarak da isimlendirilen bu hastahanaların ilk örnekleri Karahanlılarda görülmektedir. Türkiye Selçukluları dönemi Konya vakıfları arasında göze çarpan diğer bir önemli hayır kurumu, çok iyi niteliklere sahip, biri XII. Yüzyıl başında kurulmuş, diğeri XIII. yüzyıl ortasında kurulmuş iki adet darüşşifa idi. Konya'nın Selçuklu payitahtı oluşu ve meşhur devlet ricalinin çabalarından ötürü Konya darüşşifalarında aralarında başta Şemseddin b. Hebel ve Tabib Ekmeleddin olmak üzere, dönemin en iyi 13 hekimi çalışmayı tercih etmiş, uzun bir süre burada kalarak hizmet vermişlerdir.

Bununla birlikte Anadolu'nun genelinde o güne kadar kurulmuş bütün darüşşifaların sayısı, günümüze ulaşabilenler ile birlikte, toplam dokuz ya da on adettir. Önemine binaen iki darüşşifa Konya'ya yaptırılmıştır.

Yine Selçuklu dönemi Konya vakıfları arasında Camiler ve Mescitler, Konya'nın nicel ve nitel bakımdan kaliteli vakıf eserleri olarak göze çarpmışlardır.

Konya da vakfedilen bu mescitler incelendiğinde onların yalnızca dini bir yapı olarak değil aynı zamanda içtimai ve askeri bir karakter de taşıdığı görülmektedir. Örneğin XIII. Yüzyılda inşa edilen Hatuniye Medresesi ve İnce Minareli Medrese mescitleri minareleri, yalnızca iki gövde ve iki şerefeden oluşup sadece ezan okumak değil ayrıca düşman ordularını gözetlemek ve şehirde çıkan yangınları merkeze

haber vermek için de kullanılıyordu.

Tüm bunlarla birlikte Konya'nın il ve ilçelerindeki mescitlerin toplam miktarı 50 olup, bu oran tüm Anadolu Selçuklu mescitlerinin toplamının 3'te 1'ine denk gelmektedir. Konya'nın Selçuklu dönemi boyunca Anadolu'nun diğer illerine nazaran mescit sayısındaki bu üstünlüğü, Beylikler Dönemi boyunca da devam etmiştir. Nitekim Fahri Çoşkun'un 1483 Tarihli Karaman Eyaleti Vakıf Tahrir Defteri adlı çalışmasına göre Konya ili sınırları içerisinde 27 cami ve 116 mescit kaydedildiği görülmüştür. Kayıtlardaki bu cami ve mescitler aynı zamanda Selçuklu devri mescitlerinin de birçoğunu içermektedir. Selçuklu dönemi Konya şehrindeki vakıflar içerisinde ticaret mekânlarının da büyük bir yeri vardır. Ticaret mekanlarına yönelik vakıf eserlerinin Konya'daki yoğunluğu vakıfların sosyo-ekonomik durumlarını anlamak ve Moğol yağma ve talanına rağmen Konya'da ticarethane olarak tesis edilen vakıfların bir hayli fazla olması dikkate değerdir. Nitekim bu amaçla vakıfların vakfiyeleri üzerine yapılan bir incelemeye göre Konya şehrinde Selçuklu döneminde en az yüz kırk dükkân ve yedi adet imalathanenin varlığı tespit edilmiştir. İlk olarak bu tespitten Selçuklu dönemi Konya'sı içinde dükkân ve imalathanelerin ekonomik hayat içinde önemli bir yer oluşturdukları ve bunların bir hayli istihdama neden olduğu açıkça anlaşılır. Bu dönemde çarşı ve pazarların verdikleri hizmet ile alanında uzmanlaşmaya (İplikçiler Çarşısı, İğneciler Pazarı vb.) başladıkları görülmektedir.

Bununla birlikte ticaret mekanlarının yer seçiminde diğer kamusal alanların aksine İslam odaklı kentsel yaşam düzenine yani insanların daha çok vakit geçirdikleri ulucami, mescid, medrese vb. dini kurumların etkili olduğu anlaşılır. Konya genelinde ayrıca dikkat çeken hususlardan biri de hatunların yaptırmış oldukları vakıflardır. Bunlardan en önemlisi ve ilk vakıf kurucusu hatun Danişmendli Yağıbasan'ın torunu Raziye Devlet Hatun'dur. Onun en meşhur eserleri 64 nolu Kınacı Sokağı'nda bulunan "Devlet Hatun Mescidi" ve minaresi ile birlikte Konya-Akşehir yolu güzergâhındaki eski Said-İli'nde bulunan "Kadınhanı"dır.

Ayrıca II. İzzeddin Keykavus'un kızı Ferhuniye Fatıma Hatun'un da Konya'da bir Dârü'l-Huffâz ve türbe vakfı, III. Gıyaseddin Keyhüsrev'in annesi Gömeç Hatun Konya'da Kız Kulesi adını da taşıyan Gömeç Ana Türbe'si vakfının, Mevlânâ'nın kadın müridlerinden Fahrünnisa Hatun ise aynı adlı 1 adet zaviye ve türbe vakfının, Selçuklu emirlerinden Bersulî'nin kızı Demre Hatun ise 1 han vakfının banîyeleridir. Bununla birlikte Konya'da Karamanoğulları, Turgutoğulları ve Osmanlılar döneminde birçok kadının da vakıf yaptırmış oldukları bilinmektedir.

Beylikler dönemi Konya vakıfları arasında Turgutoğlu ailesinin vakıfları önemli bir yer tutmaktadır. Devrin diğer sülalelerinden ayrı tutulduğunda Selçukluların yıkılışından itibaren Karamanoğullarının yanında yer alan Turgutoğulları, refah seviyelerinin artmasıyla toplum faydasına eserler yapmış, sürekliliklerini sağlamak için vakıflar kurmuştur. Günümüze gelen vakfiye kayıtlarına göre 1421 ve 1493 yılları arasında düzenlenmiş dokuz vakfiye sureti mevcuttur.

Vakfiye suretlerine göre Turgutoğulları, bu dönem aralığında yedi Dârü'l-Huffâz, altı türbe, beş zaviye, üç cami, bir türbe ve mescit, bir de hizmet alanı belirsiz yapı inşa ettirmişlerdir. Vâkıfların 7'si erkek vâkıf, 8'si kadın vâkıfe tarafından kurulmuştur. Erkeklerden en çok vakıf tahsis eden Pir Hüseyin Bey, kadınlarda ise Hondi Hatun b. Hüseyin Bey'dir. Turgutoğulları 1476 yılında 13 vakıf, 1486 yılında 19 vakıf meydana getirirken 1501'de 16 ve XV. yüzyılın ilk yarısında 12 vakıf kurmuştur. Turgutoğulları

ailesinin sayıları verilen vakıfları incelendiğinde 1476'dan XV. yüzyılın sonuna kadar vakıf gelirlerinin her yıl istikrarlı bir şekilde arttığı görülmüştür.

Ege Üniversitesi'nden M. Akif Erdoğan'ın Murad Çelebi defterine göre Karaman Eyaleti vakıfları çalışmasındaki listeye göre 1483 yılında Konya şehrinde 174 adet vakıf bulunuyordu. Erdoğan'ın çalışmasındaki tespitine göre Osmanlı döneminde Karaman eyaletinde yeni bir vakıf kurulmamıştır ancak Osmanlı önceki vakıfların tamamını kabul etmiş ve devam ettirmiştir. Karaman eyaletinde vakıf kuran bazı simleri özellikle zikretmek istiyorum; Vakıf kurularının bir kısmı mühtedi bir kısmı Moğol kökenli olup Karamanoğullarına hizmet eden ağalar: (Cevher Ağa, Server Ağa, Abdullah oğlu Sudun Ağa, Yusuf Ağa, Sunkur Ağa, Server Ağa, Tanrıvermiş Ağa, İsmail Ağa, İbrahim Ağa, Hıdır Ağa, Katip Ali Ağa, Mercan Ağa isimleri Osmanlı belgelerinde geçmektedir.)

Karaman eyaletinin kadın vakıfeleri ise şu isimlerden ibaretti: (Hüseyin bey kızı Bağdad Hatun, Sultan Alaeddin kızı Ferhuniyye Fatıma Hatun, Sultan Mehmed kızı İlaldı Hatun, Nefise Hatun, Alaeddin Paşa kızı Paşa Hond Hatun, Pir Hassün bey kızı Hond Paşa Hatun, Rahime Hatun, Keyhusrev oğlu Kılıç Arslan kızı Hond Hatun, Bramuni kızı Devlet Hatun, Fahrünnisa, Hürrem Hatun) İsmi zikredilen hatunların bir kısmı Selçuklu dönemi hanedan hatunları bir kısmı ise Karamanoğlu hatunlarıdır. Sadece İlaldı Hatun Osmanlı hanedanı mensubudur.

Burada Selçuklu gelişmesinin önemli unsurlarından Ahi'leri zikretmemek olmaz. Ahiler Karaman eyaletinde köy, kasaba ve şehirlerde en çok vakıf kuranlar arasındadır. Bunların arasında Ahi Ali, Ali Veliyüddin, Ahi Cemal, Ahi Celal, Ahi Mustafa, Ahi Yadigar, Ahi Çahken, Ahi Hoca Ömer, Ahi Mesud, Ahi Paşa, Ahi Segid, Ahi Yakub gibi ahilerin isimleri mutlaka zikredilmelidir. Ahiler daha ziyade mescid ve zaviye vakfı kurmuşlardır.

Selçuklu ve Anadolu Beylikleri Dönemi Konya'da Kurulan Vakıflar Listesi

- 1 Sultan İbrahim Vakfı Konya
- 2 Sultan Ebu'l-Feth Süleyman bin Kılıçarslan
- 3 Şemseddin Altun-aba
- 4 Cemaleddin bin İshak
- 5 Devlet Han Hatun binti Abdullah
- 6 Raziye Devlet Hatun binti Hacı Mahmud Bremânî
- 7 Mevlevi Şeyhi, Mevlâna, Rumi Konya
- 8 Sultan Alaeddin Cami ve Darüşşifası
- 9 Ahmed Fakih Kutbüddin
- 10 Fakiye Hatun Konya
- 11 Selçuklu Emirî Bedreddin Muslih
- 12 Emir Kemaleddin Ağlabek
- 13 Seyfeddin, Kemaleddin Oğulbey, Sungur Ağa
- 14 Kemaleddin Turumtaş bin Abdullah
- 15 Emir-i Kebir, Celaleddin Karatay bin Abdullah

- 16 Sultan II. İzzeddin Keykavus
- 17 Halkabegüş
- 18 Tacü'l-vezir
- 19 Abdü'l Muhsin Vakfı
- 20 Gıyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan bin Gıyaseddin Keyhüsrev bin Alâeddin Keykubad, Şeyh Behlül Dâna Vakfı
- 21 Şeyh Sadreddin Konevî
- 22 Rükneddin
- 23 Bağdad Hatun binti Hüseyin Bey bin Eymir Bey
- 24 Sahib-i Ata, Emir-i Kebir, el-Konevi, Tacül Vezir
- 25 Ateşbaz Veli
- 26 Bedreddin Muslih
- 27 Keykavus Kızı, Sultan Hunad Fatma Hatun binti Keykavus
- 28 Sultan Süleyman bin Karaman Fahreddin Ali Konya
- 29 Hızır Ağa bin Süleyman Bey
- 30 Şeyh Muinüddin bin Süleyman
- 31 Ebulcar, Sultan, Ahfad-ı Melik Sencer Taşhun Paşa bin Zahiruddin Mahmud bin Şemseddin Ahmed
- 32 Karamanzade, Mirzade Alaeddin Bey bin Halil Bey
- 33 Karamanzade, Konya Emiri, Sultan Mehmed Bey bin Alaeddin Bey
- 34 eş-Şeyh İbrahim bin Hasan Efendi
- 35 Karamanzade, Konya Emiri, Sultan Mehmed Bey bin Alaeddin Bey
- 36 Karamanzade, Konya Emiri, Sultan Mehmed Bey bin Alaeddin Bey
- 37 Karaman bin Nuri Sufi Neslinden Ali Bey bin Hızır Bey bin Yusuf Bey
- 38 Karamanzade, Konya Emiri, Sultan Mehmed Bey bin Alâeddin Bey
- 39 Karamanzade, Konya Emiri, Sultan Mehmed Bey bin Alaeddin Bey
- 40 Karamani, Hatib, Mevlana Mehmed Çelebi
- 41 Şeyh, İshakiyye Tarikatının Müessisi İshak el-Kazeruni
- 42 Mahmud bin Musa
- 43 Mehmed Bey bin Alaeddin Bey
- 44 Pir Hüseyin Bey bin Turgud Bey
- 45 Pir Hüseyin Bey bin Turgud Bey
- 46 Karamanzade, Sultan Tacedddin, Emir İbrahim Bey bin Mehmed Bey
- 47 Ömer Bey bin Hasan Bey
- 48 Turgud Beyzade Ömer Bey bin Hasan Bey
- 49 Seyyidül Ümera Şazbey Ağa bin Abdullah
- 50 el-Hac Ali bin Mehmed
- 51 Pir Hüseyin Bey bin Emirşah Bey
- 52 Hoca Selman bin Süleyman
- 53 Ebu'l-Fadl Ahmed Bey bin Turgud Bey

- 54 el-Hac Adil bin Ali
- 55 Musa Paşa bin Efendi Seydi
- 56 Şeyh İlyas Efendi bin Musa Emre
- 57 Karamanzade, Sultan Taceddin, Emir İbrahim Bey bin Mehmed Bey
- 58 Turgudođlu Evladından Sultan Hatun binti Yusuf Şah Bey
- 59 Atabey bin Arslandođmuş bin Sunh bin Yarukinal
- 60 Turgudođlu, Ahmed Bey
- 61 Karamanzade, Sultan Taceddin, Emir İbrahim Bey bin Mehmed Bey
- 62 Hoca Hasan bin İshak bin Bayezid el-Konevi ve Refiki
- 63 Dođan Yörük bin Hasbey Yörük, Devval
- 64 Fakih Yunus Fakih bin Sadeddin
- 65 Karamanzade, Sultan Taceddin, Emir İbrahim Bey bin Mehmed
- 66 İhtiyaru'l-Evliya, Şeyh Musa bin İsrail
- 67 Server Ağa bin Abdullah
- 68 Mevlâna Muhyiddin bin Nasır
- 69 Hundi Hatun binti Ahmed Bey
- 70 Çađlan Köyü Ali Ağa Zaviyesi (Vakfiye batal edilmiştir)
- 71 Mustafa bin Ahmed bin Yahya ve Diđerleri
- 72 Yusuf Ağa bin Abdulhadi
- 73 eş-Şeyh Saltuđi bin el-Ferik
- 74 Karamanzade, Sultan Taceddin, Emir İbrahim Bey bin Mehmed Bey
- 75 Server Ağa bin Abdullah
- 76 Ahmed bin Ali bin Mehmed
- 77 Şemseddin bin Mahmud
- 78 Ahmed bin Mahmud
- 79 Pir Sultan, Göçerođlu Pir Esad
- 80 Ebülfazl Konya
- 81 Turgud evladından Nefise Hatun Konya
- 82 Turgudođlu, Ömer Bey

Tarih İncelemeleri Dergisi Cilt/Volume: XVIII, Sayı/Number: 1 Temmuz 2003MURAD ÇELEBİ DEFTERİ:
1483 YILINDA KARAMAN VİLAYETİNDE VAKIFLAR M. AkifErdođru
KONYA KİTABI KONYA - 2021KONYA VAKIFLARI KONYA TİCARET ODASI BASIM TARİHİ ARALIK
2021

Mustafa AKKUŞ Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşerî Bilimler Fakültesi, Tarih
Bölümü,
Burak ÇELİK Arş. Gör., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşerî Bilimler Fakültesi, Tarih
Bölümü,